

PROTOKÓŁ
posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse
z dnia 25 października 2023 r.

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse dr hab. Ryszard Kokoszczynski, prof. ucz. powitał Członków Rady oraz zaproszonych Gości na dziewiątym posiedzeniu Rady w 2023 roku. Posiedzenie odbyło się w formie zdalnej za pośrednictwem aplikacji Google Meet. Po odczytaniu listy obecności Przewodniczący stwierdził, że kworum zostało osiągnięte.

Wobec braku głosów w tym punkcie obrad, Przewodniczący zarządził głosowanie w sprawie przyjęcia porządku obrad.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
38	23	23	0	0

Rada przyjęła porządek obrad.

2. Przyjęcie protokołu posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse z dnia 27 września 2023 r.

Przewodniczący zwrócił się do Członków Rady z pytaniem, czy zgłaszają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, przystąpiono do głosowania nad przyjęciem protokołu posiedzenia Rady z dnia 27 września 2023 r.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
38	23	23	0	0

Rada przyjęła protokół posiedzenia Rady z dnia 27 września 2023 r.

3. Informacje Przewodniczącego Rady.

Przewodniczący poinformował, że od dnia 1 października 2023 r. nastąpiła zmiana zasad głosowania w postępowaniach w sprawie nadawania stopni. Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce uprawnieni do głosowania, w postępowaniach w sprawie nadania stopni, będą wyłącznie profesorowie i profesorowie uczelni. Wobec braku głosów w niniejszym punkcie porządku obrad Przewodniczący Rady przeszedł do dalszej części posiedzenia.

4. Wniosek w sprawie nadania mgr. Jackowi Karasińskiemu stopnia doktora.

Przewodniczący Rady poprosił Przewodniczącą Komisji Doktorskiej dr hab. Małgorzatę Olszak, prof. ucz. o przedstawienie wniosku.

Dr hab. Małgorzata Olszak, prof. ucz. poinformowała, że promotorem rozprawy doktorskiej mgr. Jacka Karasińskiego jest dr hab. Renata Karkowska, prof. ucz., a funkcję recenzentów objęli: dr hab. Tomasz Miziołek, prof. ucz. (Uniwersytet Łódzki) oraz dr hab. Katarzyna Perez, prof. ucz. (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu). Profesor przedstawiła przebieg obrony rozprawy doktorskiej pt. „Performance of Quantitative Investment Funds”, która odbyła się w dniu 19 września 2023 r. Przewodnicząca nadmieniła, że Komisja wysoko oceniła przebieg obrony. W wyniku głosowania tajnego (uprawnionych do głosowania 8 osób; głosów za – 8; głosów przeciwnych – 0; głosów wstrzymujących się – 0) Komisja podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr. Jacka Karasińskiego. Tym samym Komisja Doktorska wnioskuje do Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse o nadanie stopnia doktora.

Głos zabrał dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz. jako członek Komisji Doktorskiej, popierając wniosek Komisji. Profesor wskazał na wysoki poziom obrony oraz umiejętności Kandydata.

W związku z brakiem dalszych głosów w sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie nadania mgr. Jackowi Karasińskiemu stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
31	19	18	0	1

Rada podjęła uchwałę w sprawie nadania mgr. Jackowi Karasińskiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

W związku ze zgłoszonym w recenzji wnioskiem o wyróżnienie rozprawy doktorskiej dr. Jacka Karasińskiego, Komisja Doktorska przeprowadziła pogłębioną dyskusję w sprawie spełnienia ustalonych przez Radę kryteriów w sprawie wyróżniania rozpraw doktorskich. Komisja w głosowaniu tajnym w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej mgr. Jacka Karasińskiego (uprawnionych do głosowania 8 osób; oddano głosów – 8; głosów za – 7; głosów przeciwnych – 1; głosów wstrzymujących się – 0) poparła wniosek w sprawie wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse o wyróżnienie rozprawy doktorskiej.

Głos zabrała dr hab. Katarzyna Kopczevska, prof. ucz.. Zapoznawszy się z listą publikacji Profesor zwróciła się z pytaniem, które z tych czasopism ma Impact Factor.

Dr hab. Renata Karkowska, prof. ucz. wskazała na czasopismo *Economics and Business Review*; Komisja wzięła również pod uwagę publikację w *Routledge*. Profesor zwróciła uwagę, że wykaz publikacji Kandydata jest naprawdę obszerny (13 publikacji) wyrażając przekonanie, że dalszy rozwój naukowy dr. Jacka Karasińskiego również rokuje bardzo obiecująco. W tej chwili dr Jacek Karasiński pracuje nad opublikowaniem rozprawy doktorskiej, o co również wnioskowali Recenzenci.

W związku z brakiem dalszych głosów Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Jacka Karasińskiego.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymujące się
29	17	8	4	5

Rada nie wyróżniła rozprawy doktorskiej dr. Jacka Karasińskiego.

5. Wniosek w sprawie nadania mgr Katerynie Zabarinie stopnia doktora.

Przewodniczący Rady poprosił Przewodniczącego Komisji Doktorskiej dr hab. Piotra Wójcika, prof. ucz. o przedstawienie wniosku.

Dr hab. Piotr Wójcik, prof. ucz. poinformował, że promotorem rozprawy doktorskiej mgr Kateryny Zabariny jest dr hab. Katarzyna Kopczewska, prof. ucz., a funkcję recenzentów objęli: prof. dr hab. Krystian Heffner (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach) oraz prof. Fernando Morollón (Universidad de Oviedo). Profesor przedstawił przebieg obrony rozprawy doktorskiej pt. „Geo-Location Of Business – Determinants And Methods Of Prediction”, która odbyła się w dniu 12 października 2023 r. Przewodniczący poinformował, że Komisja wysoko oceniła przebieg obrony. Przewodniczący nadmienił, że w jednej z recenzji zawarty był wniosek o wyróżnienie rozprawy doktorskiej mgr Kateryny Zabariny. Natomiast Komisja w toku dyskusji stwierdziła, że formalne wymogi ustalone przez Radę, w odniesieniu do kryteriów w sprawie wyróżniania rozpraw doktorskich, nie zostały spełnione. W wyniku głosowania tajnego (uprawnionych do głosowania 6 osób; głosów za – 6; głosów przeciwnych – 0; głosów wstrzymujących się – 0.) Komisja podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Kateryny Zabariny. Tym samym Komisja Doktorska wnioskuję do Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse o nadanie stopnia doktora.

W związku z brakiem dalszych głosów w sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie nadania mgr Katerynie Zabarinie stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
31	17	17	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie nadania mgr Katerynie Zabarinie stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

6. Wniosek w sprawie nadania mgr Sylwii Radomskiej stopnia doktora.

Przewodniczący Rady poprosił Przewodniczącą Komisji Doktorskiej dr hab. Katarzynę Metelską-Szaniawską, prof. ucz. o przedstawienie wniosku.

Dr hab. Katarzyna Metelska Szaniawska, prof. ucz. poinformowała, że promotorem rozprawy doktorskiej mgr Sylwii Radomskiej jest prof. dr hab. Joanna Tyrowicz, a funkcję recenzentów objęli: prof. Marek Kapička (Center for Economic Research and Graduate Education - Economics Institute w Pradze); dr hab. inż. Edyta Marcinkiewicz, prof. ucz. (Uniwersytet Łódzki); dr hab. Łukasz Woźny, prof. ucz. (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie). Profesor przedstawiła przebieg obrony rozprawy doktorskiej pt. „Investment in human capital: an optimal taxation approach”, która odbyła się w dniu 12 października 2023 r. Przewodnicząca przedstawiła przebieg obrony i poinformowała, że Komisja oceniła ją wysoko. W wyniku głosowania tajnego (uprawnionych do głosowania 11 osób; głosów za – 11; głosów przeciwnych – 0; głosów wstrzymujących się – 0.) Komisja podjęła uchwałę w sprawie wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny o nadanie mgr Sylwii Radomskiej stopnia doktora.

W związku z brakiem dalszych głosów w sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie nadania mgr Sylwii Radomskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
25	15	14	1	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie nadania mgr Sylwii Radomskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

7. Wniosek w sprawie wszczęcia postępowania w sprawie nadania mgr. Łukaszowi Nawaro stopnia doktora, wyznaczenia Komisji Doktorskiej oraz recenzentów rozprawy doktorskiej.

Przewodniczący poinformował, że mgr Łukasz Nawaro złożył rozprawę doktorską oraz pozostałe dokumenty pozwalające na wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, powołanie Komisji Doktorskiej i wyznaczenie recenzentów w niniejszym postępowaniu. Promotorem rozprawy doktorskiej pt. „Small vehicles, large cities, small payments, large challenges. Exploring factors influencing the usage of shared e-scooters and bicycles in cities – an economic perspective” jest dr hab. Katarzyna Śledziwska, prof. ucz.

Wobec braku uwag w niniejszej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie wszczęcia postępowania w sprawie nadania mgr. Łukaszowi Nawaro stopnia doktora.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję się
25	15	15	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania w sprawie nadania mgr. Łukaszowi Nawaro stopnia doktora.

Następnie Przewodniczący przedstawił proponowany skład Komisji Doktorskiej i kandydatów na recenzentów.

Proponowany skład Komisji Doktorskiej: dr hab. Katarzyna Kopczewska, prof. ucz. - przewodnicząca; dr hab. Ewa Aksman; dr hab. Anna Bartczak, prof. ucz.; prof. dr hab. Mikołaj Czajkowski; dr hab. Marek Giergiczny, prof. ucz.; dr hab. Jakub Górka; dr hab. Joanna Siwińska-Gorzela, prof. ucz.; prof. dr hab. Tomasz Żylicz.

Proponowani recenzenci rozprawy doktorskiej: dr hab. Adam Radzimski, prof. ucz. (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu); dr hab. Michał Suchanek, prof. ucz. (Uniwersytet Gdański); dr hab. Michał Wolański (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie).

Wobec braku uwag w niniejszej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie powołania Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Łukaszowi Nawaro

Wyniki głosowania:

Imię i nazwisko	Upraw. do głos.	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję Się
dr hab. Katarzyna Kopczewska, prof. ucz. – przewodnicząca	25	15	15	0	0
dr hab. Ewa Aksman	25	15	15	0	0

dr hab. Anna Bartczak, prof. ucz.	25	15	15	0	0
prof. dr hab. Mikołaj Czajkowski	25	15	15	0	0
dr hab. Marek Giergiczny, prof. ucz.	25	15	15	0	0
dr hab. Jakub Górka	25	15	14	0	1
dr hab. Joanna Siwińska-Gorzelał, prof. ucz.	25	15	15	0	0
prof. dr hab. Tomasz Żylicz	25	15	15	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie powołania Komisji Doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Łukaszowi Nawaro stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Następnie Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie powołania recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. Łukasza Nawaro

Wyniki głosowania:

Imię i nazwisko	Upraw. do głos.	Oddane głosy	Tak	Nie	Wstrzymuję Się
dr hab. Adam Radzimski, prof. ucz. (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)	25	15	15	0	0
dr hab. Michał Suchanek, prof. ucz. (Uniwersytet Gdański)	25	15	15	0	0
dr hab. Michał Wolański (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie)	25	15	15	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie powołania recenzentów rozprawy doktorskiej w postępowaniu w sprawie nadania mgr. Łukaszowi Nawaro stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

8. Wniosek pani Oleny Ivashko w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy uznania stopnia naukowego kandydata nauk ekonomicznych za równoważny z odpowiednim polskim.

Przewodniczący poinformował, że od uchwały nr 144 Rady Naukowej Dyscypliny Ekonomia i Finanse z dnia 6 września 2023 r. w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Oleny Ivashko, odmawiającej uznania stopnia doktora, nadanego pani Olenie Ivashko w dniu 22 grudnia 2010 r. przez Wyższą Komisję Atestacyjną Ukrainy na mocy uchwały Wyspecjalizowanej Rady Naukowej Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Iwana Franki, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse, pani Olena Ivashko wniosła środek zaskarżenia w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Radę Naukową Dyscypliny Ekonomia i Finanse. Przewodniczący przypomniał, że pełna treść dokumentacji, w tym również odwołanie, znajdują się w przekazanych Radzie materiałach.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pani Olena Ivashko przedstawiła niżej wymienione kwestie:

- w pracy doktorskiej przedstawiona została analiza działalności inwestycyjnej w SSE i TRP w dwóch okresach: od 2000 do 2004 roku (przed wstrzymaniem funkcjonowania SSE i TRP) oraz od 2005 do dziś (po wstrzymaniu funkcjonowania SSE i TRP). Był to główny punkt

analizy, a celem jego było pokazanie, jak te systemy działały z powodzeniem w latach 2000-2004 i jak aktywność inwestycyjna zaczęła spadać po 2005 roku;

- odnosząc się do uwag Komisji pani Olena Ivashko wskazała, że w pracy została zbadana nie działalność przedsiębiorstw, lecz efektywność działania TRP obwodu Wołyńskiego i obliczono wskaźniki rozwoju inwestycyjnego i innowacyjnego, działalności przedsiębiorstw, zatrudnienia i dochodów ludności, efektywności budżetowej, na podstawie których opracowano strukturalny i logiczny schemat efektywności specjalnego systemu działalności inwestycyjnej (s. 112-117 rozprawy). Te wskaźniki zostały wliczone do Metodologii oceny atrakcyjności inwestycyjnej regionów Ukrainy, która została włączona do oficjalnej metodologii przyjętej przez Gabinet Ministrów Ukrainy – i na tym polegało to ulepszenie.

- zastosowane podejście metodologiczne do kompleksowej analizy określenia skuteczności specjalnego reżimu działalności inwestycyjnej (na przykładzie obwodu Wołyńskiego) pozwoliło na kompleksowe monitorowanie regionów Ukrainy w tej kwestii. Pozwoliło to menedżerom przedsiębiorstw podlegających TRP i organom zarządzającym TRP zidentyfikować zarówno pozytywne, jak i negatywne konsekwencje ich funkcjonowania. W rozdziale 2. pracy (podrozdział 2.1) przeprowadzono analizę porównawczą wszystkich regionów Ukrainy, w których w tym czasie funkcjonowały specjalne reżimy działalności inwestycyjnej;

- proces wprowadzania specjalnych reżimów inwestycyjnych na Ukrainie i opracowywania ram prawnych dla ich funkcjonowania był najbardziej intensywny w latach 2002-2004 z przyczyn obiektywnych. W szczególności pojawienie się dużej liczby SSE i TRP na Ukrainie było wynikiem braku skutecznej polityki regionalnej, która promowałaby rozwój gospodarczy małych miast. Zamiast tego zniszczono dawny scentralizowany system budżetowania lokalnego. W wyniku tego regiony zostały zmuszone do poszukiwania skutecznych sposobów regulowania gospodarczego na poziomie terytorialnym. Takim narzędziem było utworzenie TRP na Ukrainie;

- z racji na fakt, że w momencie pisania pracy doktorskiej TRP były zawieszane, pani Olena Ivashko starała się pokazać w modelu pozytywny wpływ na ich funkcjonowanie na etapie wdrażania i negatywny wpływ ich zawieszenia. W tym celu utworzono model wieloczynnikowy na podstawie analizy korelacji i regresji, który pozwolił na zidentyfikowanie najbardziej wpływowych czynników działalności inwestycyjnej w TRP w obwodzie Wołyńskim. Są to: wielkość produkcji, kwota przyciągniętych inwestycji i liczba utworzonych miejsc pracy. Na przykład wyniki modelowania wykazały, że dynamika liczby miejsc pracy utworzonych w TRP w obwodzie Wołyńskim w 2008 r. podążała za trendem z 2000 r. To z kolei wskazywało na pogorszenie wskaźników społeczno-ekonomicznych rozwoju regionu w wyniku zawieszenia specjalnego reżimu inwestycyjnego. Pani Olena Ivashko konkluduje, że udowodniła skuteczność takich reżimów działalności inwestycyjnej dla Ukrainy;

- na podstawie wyników badań, pani Olenie Ivashko przyznane zostało Stypendium Gabinetu Ministrów Ukrainy dla młodych naukowców w latach 2016-2018;

- ograniczona liczba stron pracy doktorskiej nie pozwoliła pani Olenie Ivashko na przeprowadzenie analizy wszystkich uwag, zidentyfikowanych przez Radę oraz powołaną Komisję Rady;

- wszelkie uwagi Komisji przedstawione w skarżonej uchwale zostaną wzięte przez panią Olenę Ivashko pod uwagę podczas prowadzenia badań w przyszłości;

- kontynuacja badań naukowych pani Oleny Ivashko obejmuje również obecnie procedowany proces uzyskania stopnia doktora habilitowanego w Instytucie Badań Regionalnych im. M. Dolishnii Narodowej Akademii Nauk Ukrainy.

Przewodniczący Rady poinformował, że opinię dotyczącą niniejszego odwołania pani Oleny Ivashko przygotowała powołana przez Radę w dniu 21 czerwca 2023 r. Komisja do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego Pani Oleny Ivashko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady, w

składzie: prof. dr hab. Janusz Kudła – przewodniczący, dr hab. Anna Białek-Jaworska, prof. ucz., prof. dr hab. Zofia Barbara Liberda. Następnie dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz. poprosił Przewodniczącego Komisji prof. dr hab. Janusza Kudłę o przedstawienie niniejszej opinii. Przewodniczący Rady przypomniał, że niniejsze stanowisko Komisji zostało przesłane Radzie wraz z materiałami na posiedzenie.

Przewodniczący Komisji prof. dr hab. Janusz Kudła wskazał, że Komisja w swojej opinii do odwołania pani Oleny Ivashko odniosła się do niżej wymienionych kwestii:

- zgodnie z obowiązującymi przepisami „rozprawa doktorska powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej”. Tymczasem, w ocenie Komisji, przedstawiona praca doktorska nie stanowi rozwiązania problemu naukowego i dlatego nie może być uznana za odpowiadającą pracy doktorskiej w Polsce. W szczególności to co nazywane jest przez panią Olenę Ivashko „analizą działalności inwestycyjnej” jest w istocie opisem działalności specjalnych stref ekonomicznych w obwodzie Wołyńskim. Tego typu cel nie jest jednak problemem naukowym, ani jego rozwiązaniem;

- pani Olena Ivashko wskazuje na wykorzystanie wskaźników z pracy przez Gabinet Ministrów Ukrainy oraz przydatność dla menedżerów przedsiębiorstw. Jednakże praktyczne wykorzystanie efektów pracy nie stanowi o naukowym charakterze tej pracy, ani spełnianiu wymogów stawianych pracom doktorskim w Polsce. Również prace nie będące pracami naukowymi mogą mieć taki charakter np. raporty, strategie i tym podobne dokumenty. Aplikacyjny charakter pracy potwierdza, że praca ta ma charakter praktyczny, ale nie dowodzi jej naukowego charakteru;

- praca ta nie wskazuje również na umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Nie odwołuje się do dorobku nauki światowej, na co wskazują użyte źródła literaturowe oraz zawiera poważne błędy metodologiczne, np. wnioskowanie o zależnościach przyczynowo-skutkowych na podstawie korelacji, czy też obserwacji trendów. Niestety wiele czynników może wpływać na występowanie podobnych trendów, w tym np. pogorszenie koniunktury w kraju lub na świecie, a niekoniecznie zawieszenie funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych. Narzędzia użyte do weryfikacji tych zależności nie są dostateczne i bazują na obserwacji pozornych podobieństw między szeregami zmiennych (tutaj lepsze byłyby metody regresyjne w tym metody badające zależności przyczynowo-skutkowe, których jednak nie użyto);

- ocenie Komisji podlegała przedstawiona praca doktorska, natomiast przyszłe badania nie mogą i nie stanowią przedmiotu oceny Komisji. Podobnie Komisja nie może oceniać przyszłej rozprawy habilitacyjnej prowadzonej na uczelni ukraińskiej, bo nie jest ona przedmiotem tego postępowania.

Komisja w swojej opinii stwierdziła brak podstaw merytorycznych do zmiany decyzji.

Z ramienia Komisji głos zabrała prof. dr hab. Zofia Barbara Liberda, która odniosła się do wskazywanej przez panią Olenę Ivashko kwestii uzyskania Stypendium Gabinetu Ministrów Ukrainy dla młodych naukowców na podstawie przeprowadzonych wyników badań oraz ich wykorzystania w praktyce gospodarczej, co w ocenie Profesora wnosi wartość aplikacyjną, natomiast nie stanowi kryterium oceny w postępowaniu nostryfikacyjnym. Profesor zauważyła, że wymogi dotyczące rozpraw doktorskich zmieniały się w ciągu ostatnich kilkunastu lat i niekiedy prace doktorskie miały charakter aplikacyjny. Natomiast rozprawa pani Oleny Ivashko nie spełnia aktualnych wymogów merytorycznych, których wymaga się od kandydatów do nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse w Uniwersytecie Warszawskim.

Głos zabrał również dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz. wskazując na warunki ustawowe w odniesieniu do wartości merytorycznej rozpraw doktorskich, które zawarte zostały

w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a których spełnienie podczas oceny merytorycznej wniosku nostryfikacyjnego się weryfikuje.

Wobec braku dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie uwzględnienia wniosku pani Oleny Ivashko dotyczącego ponownego rozpatrzenia sprawy uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymuję się
38	23	5	15	3

Rada podjęła uchwałę w sprawie utrzymania w mocy decyzji odmawiającej uznanie stopnia naukowego pani Oleny Ivashko za równoważny z polskim stopniem naukowym.

9. Wniosek nostryfikacyjny pana Arkadija Bratclavskiego.

Przewodniczący przypomniał, że wniosek pana Arkadija Bratclavskiego o uznanie stopnia naukowego uzyskanego za granicą za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora dotyczył nostryfikacji stopnia kandydata nauk ekonomicznych nadanego w dniu 22 maja 2018 r. przez Instytut ds. Gospodarki Regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk. Wniosek o uznanie stopnia naukowego uzyskanego za granicą za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora pan Arkadii Bratclavskii złożył w dniu 17 lipca 2023 r. Rada w dniu 6 września 2023 r. powołała Komisję do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pana Arkadija Bratclavskiego w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady w składzie: dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. (przewodniczący); dr hab. Piotr Senkus; dr hab. Renata Gabryelczyk, prof. ucz. Przewodniczący przypomniał, że opinia Komisji, przedłożona dysertacja w języku rosyjskim, autoreferat tłumaczony na język polski oraz pozostałe istotne dokumenty w sprawie, zostały Radzie przekazane wraz z materiałami na posiedzenie. Następnie Przewodniczący Rady poprosił Przewodniczącego Komisji dr. hab. Krzysztofa Szczygielskiego, prof. ucz. o przedstawienie opinii w przedmiotowej sprawie.

Dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. poinformował, że Komisja, po wnikliwym zapoznaniu się z przedstawioną przez pana Arkadija Bratclavskiego dokumentacją, w tym z rozprawą doktorską, postanowiła o wyrażeniu negatywnej opinii w przedmiocie uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych, nadanego panu Arkadijowi Bratclavskiemu w dniu 22 maja 2018 r. przez Instytut ds. Gospodarki Regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. Komisja w pełnym składzie zapoznała się z dokumentacją przedstawioną przez pana Arkadija Bratclavskiego i przedyskutowała treść rozprawy. Komisja wyraziła negatywną opinię w przedmiocie uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych, nadanego panu Arkadijowi Bratclavskiemu, na podstawie pracy pt. „Doskonalenie działalności innowacyjnej przedsiębiorstw w oparciu o systemy informacyjne”. Przewodniczący Komisji przypomniał, że wśród przedłożonych dokumentów znalazły się następujące materiały o charakterze merytorycznym, przetłumaczone na język polski: autoreferat długości około 14 stron, w tym rysunki (niektóre na całą stronę); trzy dokumenty zatytułowane „recenzja”, które nie są jednak recenzjami pracy w rozumieniu procedury stosowane w Polsce; „wniosek Federalnej państwowej instytucji budżetowej nauki Instytut problemów gospodarki regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk” (8 s.); „Recenzja organizacji wiodącej” tzn. Federalnej Państwowej Autonomicznej Instytucji Edukacyjnej Szkolnictwa Wyższego „Państwowy Uniwersytet Elektrotechniczny w Sankt Petersburgu im. Uljanowa (Lenina) – liczy 6 s.; oraz

opinia promotora, prof. Aleksieja Szmatko, która liczy 3 strony i jest właściwie listem rekomendacyjnym; cztery recenzje autoreferatu po ok. półtorej strony tekstu; dwie recenzje oponentów autoreferatu po 5-6 stron tekstu. Ponadto, pan Arkadii Bratclavskii przedłożył rozprawę doktorską w języku rosyjskim. Zgodnie z autoreferatem (s. 4) celem pracy doktorskiej było „opracowanie zaleceń dotyczących ulepszania działalności innowacyjnej przedsiębiorstw w oparciu o adaptację i wdrożenie systemów informatycznych”. Samo sformułowanie celu rozprawy budzi wątpliwości, ponieważ celem pracy doktorskiej nie powinny być same rekomendacje. W autoreferacie nie sprecyzowano innych pytań badawczych czy hipotez. Autor nie określił jak rozumie działalność innowacyjną przedsiębiorstw i na czym ma polegać jej ulepszanie. Ponadto z autoreferatu nie wynika jakie metody badawcze zostały zastosowane w pracy. Jeśli chodzi o rezultaty pracy, to zgodnie z autoreferatem (s. 5), „Główne wyniki naukowe opracowane w pracy doktorskiej, posiadające elementy nowości naukowej, to:

- uzasadniona jest potrzeba zastosowania nowoczesnych systemów informatycznych w procesie;
- doskonalenia zarządzania i rozwoju procesu innowacyjnego z uwzględnieniem czynników nieokreśloności;
- zaproponowano schemat wykorzystania systemów informatycznych do optymalizacji dostępnych zasobów i poprawy efektywności zarządzania innowacyjnymi przedsiębiorstwami, porównując etapy procesu innowacyjnego z elementami środowiska informacyjnego;
- opracowano system kryteriów oceny efektywności realizacji procesu innowacyjnego, który ma być;
- monitorowany poprzez wdrożenie systemów informatycznych, z uwzględnieniem warunków jego realizacji na konkurencyjnym rynku;
- zbudowany jest algorytm realizacji innowacyjnej idei z wykorzystaniem systemów informatycznych;
- na odpowiednich etapach, zapewniający określoną kolejność i treść prac, w tym system informacji zwrotnej na temat korekty i dostosowania algorytmu;
- opracowano schemat organizacyjno-zarządczy funkcjonowania innowacyjnego przedsiębiorstwa w oparciu o środowisko informacyjne, biorąc pod uwagę ograniczone zasoby, niepewność i ryzyko.

Ten opis wyników został właściwie skopiowany w niektórych spośród wspomnianych recenzji.

Rozprawa doktorska składa się ze 131 stron (odliczając bibliografię i spis treści) i trzech rozdziałów. Rozdział 1 nosi tytuł „Metodologiczne podstawy wykorzystania systemów informatycznych w działalności innowacyjnych przedsiębiorstw” i składa się z kilku podrozdziałów. Podrozdział 1.1 „Wykorzystanie systemów informatycznych: podstawy naukowe, regulacyjne i praktyczne” zawiera:

- przegląd stosowanych definicji pojęcia informacji i społeczeństwa informacyjnego;
- kilka bardzo podstawowych statystyk dotyczących informacji w Federacji Rosyjskiej (np. stopień penetracji internetu wg. lat);
- wymienione z nazwy niektóre typy systemów informacyjnych i informatycznych, bez ustrukturyzowania i charakterystyk;
- omówienie problemu cyberbezpieczeństwa i systemów DLP (Data Loss Prevention).

Podrozdział 1.2 pt. „Zasady i metody budowania i zarządzania innowacyjnymi procesami przedsiębiorstw” zawiera:

- ogólną charakterystykę gospodarki światowej, wraz z kilkoma statystykami opisowymi (np. tabela 15 największych krajów świata wg. PKB);
- kilka równie podstawowych statystyk dla regionów FR;
- charakterystykę pojęcia inżynierii odwrotnej (reverse engineering).

Podrozdział 1.3. pt. „Analiza czynników ograniczających rozwój innowacji” zawiera refleksje Autora na temat rozwoju gospodarki rosyjskiej od 1990 roku, omówienie inicjatyw rządu FR

związanych z parkami technologicznymi oraz kilka prostych statystyk innowacyjności w FR. Rozdział zawiera też (jak się wydaje) postulaty dotyczące regulacji różnych dziedzin życia, które miałyby poprawić innowacyjność gospodarki rosyjskiej. Rozdział 1, który zajmuje prawie pół pracy (60 stron) jest bardzo niespójny, a jego tytuł nie oddaje prawidłowo treści. Brakuje jakichkolwiek podstaw metodologicznych i strukturyzacji wiedzy tak z zakresu systemów informatycznych, jak i działalności innowacyjnej przedsiębiorstw. Brakuje odniesień do aktualnej (na dany czas) literatury o zasięgu międzynarodowym. Rozdział 2 jest zatytułowany „Analiza systemów informatycznych stosowanych w procesach innowacyjnych”. Podrozdział 2.1. „Analiza aktualnego stanu realizacji innowacyjnych procesów przedsiębiorstw” zawiera, podobnie, jak podrozdział 1.3. refleksje Autora na temat gospodarki rosyjskiej, znaczenia przemysłu wydobywczego i inwestycji zagranicznych; pojawiają się podstawowe wskaźniki innowacyjności. Podrozdział 2.2 „Formy i metody wdrażania systemów informatycznych wsparcia procesów innowacyjnych w przedsiębiorstwach zawiera krótką analizę realizacji procesu innowacyjnego w firmie oraz dyskusję na temat roli i funkcjonalności informatycznych systemów DLP wspomagających ochronę danych przed wyciekami i/lub kradzieżą. Przedstawiono też autorski schemat wdrażania procesu innowacyjnego z wykorzystaniem systemów informatycznych (Rysunek 3 w autoreferacie). Do konstrukcji schematu nie zostały zastosowane żadne formalne metody badawcze ani też nie osadzono go w teorii ekonomii czy literaturze tematycznej. Wreszcie, podrozdział 2.3 „Możliwości wykorzystania controllingu w działalności innowacyjnej” obszernie opisuje czym jest controlling. Rozdział 3 nosi tytuł „Doskonalenie metod organizacji działalności innowacyjnych przedsiębiorstw poprzez wdrażanie zautomatyzowanych systemów informatycznych”. W ramach tego rozdziału Autor opisał na czym polega kontrola operacyjna innowacji odwołując się do koncepcji zarządzania projektami. W opisie podrozdziału 3.1. postawił dość trywialną tezę o konieczności skutecznego zarządzania zasobami w procesach wdrażania innowacji, a następnie wskazał system controllingu jako ten, który pozwala maksymalizować efektywność działań innowacyjnych. W rozdziale 3.2. Autor zdefiniował technologie informacyjne podkreślając głównie wykorzystanie sprzętu i oprogramowania do rejestracji, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania informacji. Tak ogólnikowe i zdecydowanie nienaukowe ujęcie technologii informacyjnych oceniamy bez wątpienia jako niedostateczne dla rozprawy doktorskiej. W ostatniej części pracy zawarte są analizy działalności innowacyjnej w poszczególnych okręgach FR na podstawie danych Służby Państwowej FR. Wnioski opisowe z tych analiz nie stanowią w naszym przekonaniu wartości dodanej w niniejszej pracy doktorskiej.

Komisja przedstawiła następujące zastrzeżenia do rozprawy:

- nie korzysta ona prawie w żaden sposób z literatury ekonomicznej. Brak jest odwołań do teorii ekonomii oraz do literatury empirycznej. Nie została uwzględniona międzynarodowa literatura ani z dziedziny zarządzania innowacjami ani z obszaru technologii informacyjnych;
- mimo że w tytule pracy mówi się o procesach innowacyjnych w przedsiębiorstwach, duża część rozprawy (być może jej większość) jest napisana z perspektywy całej gospodarki. Dyskusja ta nie jest zbyt pogłębiona.
- pojawiają się pracy długie fragmenty, których celowość nie jest jasna (np. opis funkcjonalności systemów DLP lub obszerna charakterystyka controllingu).
- brak jest jakiegokolwiek teoretycznego ujęcia problemu, nie tylko w postaci sformalizowanej, ale nawet w postaci systematycznego ujęcia opisowego. W autoreferacie brak jest definicji systemów informatycznych i procesu innowacyjnego.
- zaproponowany schemat algorytmu jest co prawda autorskim wkładem pana Bratclavskiego, ale, po pierwsze, nie jest on szczególnie zaskakujący czy oryginalny, po drugie nie został wyprowadzony na podstawie rzetelnego przeglądu badań, a po trzecie nie został w żaden sposób poparty jakimś komponentem empirycznym, ani w postaci analizy statystycznej, ani badania typu studium przypadku;

- język autoreferatu w ocenie Komisji jest niepoprawny z punktu widzenia literackiego, a używana terminologia np. dotycząca systemów informacyjnych zdecydowanie odbiega od standardów stosowanych w literaturze o zasięgu globalnym.

Przewodniczący Komisji skonkludował, że w jednomyślnej opinii Komisji praca pana Arkadija Bratclavskiego nie mogłaby być podstawą uzyskania stopnia doktora w dyscyplinie ekonomia i finanse na Uniwersytecie Warszawskim. Co więcej, rozprawa nie spełnia wymogów sprecyzowanych w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z powyższym Komisja postanowiła o wyrażeniu negatywnej opinii w przedmiocie uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych, nadanego panu Arkadijowi Bratclavskiemu w dniu 22 maja 2018 r. przez Instytut ds. Gospodarki Regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

W związku z brakiem dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący Rady zarządził głosowanie tajne w sprawie uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych, nadanego panu Arkadijowi Bratclavskiemu w dniu 22 maja 2018 r. przez Instytut ds. Gospodarki Regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymujące się
38	22	1	18	3

Rada podjęła uchwałę w sprawie odmowy uznania stopnia kandydata nauk ekonomicznych, nadanego panu Arkadijowi Bratclavskiemu w dniu 22 maja 2018 r. przez Instytut ds. Gospodarki Regionalnej Rosyjskiej Akademii Nauk, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

10. Wniosek nostryfikacyjny pani Tetiany Pliekhanovej.

Przewodniczący przypomniał, że wniosek pani Tetiany Pliekhanovej o uznanie stopnia naukowego uzyskanego za granicą za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora dotyczył nostryfikacji stopnia doktora filozofii (specjalność: ekonomia) nadanego pani Tetianie Pliekhanovej w dniu 15 marca 2021 r. przez Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Semena Kuzniecia. Wniosek o uznanie stopnia naukowego uzyskanego za granicą za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora pani Tetiana Pliekhanova złożyła w dniu 4 września 2023 r. Rada w dniu 27 września 2023 r. powołała Komisję do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Tetiany Pliekhanovej w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady w składzie: dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. (przewodniczący); dr hab. Michał Brzozowski; dr hab. Katarzyna Śledziwska, prof. ucz. Przewodniczący przypomniał, że opinia Komisji, przedłożona dysertacja w języku ukraińskim i jej tłumaczenie na język angielski oraz pozostałe istotne dokumenty w sprawie, zostały Radzie przekazane wraz z materiałami na posiedzenie. Następnie Przewodniczący Rady poprosił Przewodniczącego Komisji dr. hab. Krzysztofa Szczygielskiego, prof. ucz. o przedstawienie opinii w przedmiotowej sprawie.

Dr hab. Krzysztof Szczygielski, prof. ucz. poinformował, że Komisja w pełnym składzie zapoznała się z dokumentacją przedstawioną przez panią Tetianę Pliekhanovą i przedyskutowała treść rozprawy, której angielski tytuł brzmi „Risk Assessment of Innovative Activity in Strategic Planning of Enterprise Development”. Przewodniczący Komisji przypomniał, że wśród przedłożonych dokumentów znalazły się m.in. następujące materiały o charakterze merytorycznym, przetłumaczone na język angielski: rozprawa doktorska; „materiał

ilustracyjny i graficzny” składający się z 23 tablic – wykresów i tabel; dwie opinie oponentów rozprawy po 5-6 stron każda. Ponadto załączono 10 artykułów naukowych związanych z rozprawą (z tego 4 napisane w języku angielskim), oraz 14 publikacji w materiałach pokonferencyjnych (z tego 3 po angielsku). Artykuły zostały opublikowane w czasopiśmie o zasięgu lokalnym – wyjątkiem jest jedno czasopismo, które jest drukowane w Czechach, ale zespół redakcyjny jest ukraińsko-polski. Konferencje odbywały się w większości w Ukrainie, za wyjątkiem jednej konferencji w Mołdawii i jednej w Portugalii. Przetłumaczona rozprawa liczy około 175 stron, do tego należy dodać długą listę literatury, artykułów i konferencji oraz przeszło 150 stron załączników (głównie tabele i wydruki kwestionariuszy). Zgodnie z abstraktem „praca jest poświęcona teoretycznemu uzasadnieniu, udoskonaleniu i rozwojowi stanowisk teoretycznych, podejść metodologicznych i rozwojowi praktycznych rekomendacji dla oceny ryzyka innowacji w strategicznym planowaniu rozwoju przedsiębiorstwa”.

We wstępie do pracy Autorka sprecyzowała zadania jakie sobie postawiła, a mianowicie (s. 20 dokumentu):

- “sformułowanie ram koncepcyjnych strategicznego planowania rozwoju przedsiębiorstwa;
- skodyfikowanie definicji ryzyka innowacji i udoskonalenie jego klasyfikacji;
- określenie możliwości użycia istniejących metod oceny ryzyka do oceny ryzyka działalności innowacyjnej, w zależności od etapu cyklu życia projektu, na którym przeprowadzana jest ocena;
- udoskonalenie podejścia metodologicznego do oceny ryzyka działalności innowacyjnej w przedsiębiorstwie z uwzględnieniem efektów czynników ryzyka środowiska zewnętrznego i wewnętrznego;
- podsumowanie praktycznego doświadczenia w używaniu istniejących metod i procedur oceny działalności innowacyjnej przedsiębiorstwa;
- stworzenie narzędzi metodologicznych do określenia ryzyka projektu innowacyjnego;
- uzasadnienie wsparcia metodologicznego procesu implementacji systemu oceny ryzyka innowacji w procesie strategicznego planowania rozwoju przedsiębiorstwa;
- udoskonalenie podejścia metodologicznego do strategicznego planowania rozwoju przedsiębiorstwa z uwzględnieniem oceny ryzyka działalności innowacyjnej na każdym etapie cyklu życia projektu.”.

Praca składa się z trzech rozdziałów. Rozdział 1, zatytułowany „Teoretyczne aspekty oceny ryzyka działalności innowacyjnej w strategicznym planowaniu rozwoju przedsiębiorstwa” otwiera omówienie kilku wskaźników demografii przedsiębiorstw, mające uzasadniać znaczenie ryzyka w badaniu działalności gospodarczej (ze względu na zjawisko wychodzenia z rynku). Rozdział zawiera przegląd literatury oraz analizy morfologiczną pojęć rozwoju przedsiębiorstwa i strategii. W podrozdziale 1.2. podjęto temat ryzyka związanego z działalnością innowacyjną, jednak część wątków poruszonych w tej części rozprawy jest bez związku z tym tematem (dotyczy to omówienia miejsce Ukrainy w rankingach Global Innovation Index i Doing Business oraz wyliczenia ukraińskich aktów prawnych dotyczących innowacji). Autorka wprowadza dość niejasne rozróżnienie ryzyka innowacji i ryzyka działalności innowacyjnej (które jednak nie odgrywa roli w dalszej części pracy). Przedstawiono klasyfikację rodzajów ryzyka według różnych kryteriów. Ważną rolę w pracy pełni pojęcie cyklu życia innowacji. Według zaproponowanej koncepcji składa się on aż z 10 etapów: badania podstawowe, badania stosowane, działania B+R, zastosowanie, wprowadzenie, wzrost/doskonalenie, dojrzałość, spowolnienie, spadek, wyjście. Problematiczne jest to, że właściwie nie wiadomo do jak rozumianej innowacji odnosi się pojęcie cyklu życia. Wydaje się, że chodzi o projekt innowacyjnego produktu wprowadzanego przez firmę, ale w takim razie nie ma większego sensu wyróżnianie np. etapu badań podstawowych, które odbywają się w biznesie w bardzo niewielkiej skali. Dyskusyjny jest też podział na badania stosowane i działania B+R. Niestety praca opiera się w znacznym stopniu na literaturze ukraińskiej i w stosunkowo niewielkim stopniu korzysta z międzynarodowej

literatury z zakresu ekonomii innowacji, tak nurtu neoklasycznego jak i ewolucyjnego. Skutkiem tego jest brak jakichkolwiek odniesień do takich pojęć jak system innowacji czy otwarte innowacje w omówieniu zewnętrznych czynników ryzyka działalności innowacyjnej. Rozdział 1 wylicza też metody oceny ryzyka i klasyfikuje je – niestety w sposób arbitralny – pod względem adekwatności w kolejnych etapach wdrażania projektów innowacyjnych (Tabela 1.8). Rozdział 2 pt. „Analiza praktycznych aspektów oceny ryzyka działalności innowacyjnej w strategicznym planowaniu działalności przedsiębiorstwa” jest w większości poświęcony analizie empirycznej, jednak ta analiza budzi poważne wątpliwości. Przeprowadzono dwa badania ankietowe, każde z użyciem narzędzia Google Forms. W pierwszym badaniu respondenci byli proszeni o ilościowe porównanie znaczenia różnych czynników ryzyka (np. społeczno-kulturalne vs ryzyko demograficzne) należących do określonej grupy czynników (wewnętrzne względem firmy, otoczenie mikro, otoczenia makro). Oznacza to, że każdy respondent musiał podać kilkadziesiąt liczb oceniając względne znaczenie danego czynnika. Osobne badanie przeprowadzono dla każdego z 10 wyróżnionych etapów cyklu innowacji, uzyskując od 34 do 42 odpowiedzi. W pracy nie wyjaśniono w ogóle, w jaki sposób byli rekrutowani respondenci. Są oni nazwani „ekspertami”, ale nieznane jest ich wykształcenie, zawód, wiek itd. Kwestionariusze nie zawierają metryczki. Nie wiadomo czy te same osoby wypełniały kwestionariusze dotyczące różnych etapów cyklu innowacyjnego. Wyniki badania są jedynie zaraportowane – np. z ankiety wynika że w fazie wzrostu najważniejsze czynniki ryzyka związane z otoczeniem mikro, a w fazie spowolnienia czynniki ryzyka związane z otoczeniem mikro – ale nie zostały w żaden sposób skomentowane przez Autorkę (s. 92 dokumentu). Drugie badanie ankietowe dotyczy znaczenia metod oceny ryzyka na różnych etapach cyklu życia innowacji. Zostało ono przeprowadzone w ten sam sposób, na podstawie kwestionariuszy wypełnionych przez tym razem 78 respondentów. Liczba ta jest dość niewielka, a wielkość zbioru danych dodatkowo ogranicza fakt, że tylko część ankietowanych (72%) reprezentuje firmy innowacyjne, z których znowu tylko część stosuje metody oceny ryzyka (73%). Podobnie jak w przypadku wcześniejszego badania brak informacji na temat metod rekrutacji odpowiadających i podobnie jak wcześniej ankietka nie zawiera metryczki, poza informacją na temat sektora gospodarki w której pracuje dany respondent. Na tej podstawie Autorka przedstawia wyniki ankiety w podziale na branże. Wyniki ankiety znowu nie zostały skomentowane w pogłębiony sposób, a do tego Autorka stosuje wymiennie pojęcia odsetka respondentów i odsetka firm. Rozdział 2 zamyka przegląd badań ankietowych z literatury bardziej lub mniej związanych z badaniem własnym Autorki. Usytuowanie tego omówienia w tym miejscu rozdziału 2 jest nieco dziwne. Rozdział 3 rozprawy nosi tytuł „Udoskonalenie metodologii oceny ryzyka działalności innowacyjnej w planowaniu strategicznym rozwoju przedsiębiorstwa”. W rozdziale podjęto próbę zastosowania metod analizy przeżycia (survival analysis) do oceny przeżycia projektu innowacyjnego, rozumianego jako przejście przez kolejne etapy cyklu życia innowacji. Materiał empiryczny został pozyskany znowu poprzez formularze Google od respondentów reprezentujących trzy firmy współpracujące z Autorką. Firmy te potwierdziły współpracę na piśmie, ale niestety prawie nic o nich nie wiadomo, oprócz tego, że jedna jest przedsiębiorstwem produkcyjnym, jedna handlowym, a jedna jest centrum badawczo-rozwojowym. Ani firmy, ani ich reprezentanci, ani projekty innowacyjne nie zostały scharakteryzowane. W dalszej części Rozdziału 3 znajdujemy znowu przegląd literatury nt. planowania strategicznego i ponownie analiza wyników badania ankietowego – tym razem wyliczane są współczynniki zgodności odnoszące się do różnych czynników ryzyka. Brak jest interpretacji wyników badania. Przewodniczący Komisji poinformował, że na podstawie lektury pracy Komisja wypracowała opinię na temat silnych i słabych stron rozprawy. Wśród zalet pracy doktorskiej można wymienić, co następuje:

- praca ma ambitnie sformułowany cel polegający na udoskonaleniu istniejących metod oceny ryzyka pojawiającego na różnych etapach działalności innowacyjnej przedsiębiorstw i sposobów ich uniknięcia;

- praca ma szeroki zakres tematyczny obejmujący zarządzanie strategiczne, działalność innowacyjną przedsiębiorstw oraz ryzyka towarzyszące różnym etapom rozwoju przedsiębiorstwa. Autorka omawia te zagadnienia korzystając z licznych źródeł literaturowych;
- duża część pracy powstała w oparciu o materiał empiryczny zgromadzony przez Autorkę w wyniku przeprowadzenia licznych ankiet oraz badania studiów przypadku. Zgromadzone dane są unikatowe;
- w pracy zastosowane różne metody analizy danych: hierarchiczną analizę problemów decyzyjnych (rozdz. 2) oraz funkcję przeżycia i studia przypadków (rozdział 3);
- praca podejmuje zagadnienia istotne z punktu widzenia praktyki gospodarowania. Jednocześnie Komisja przedstawiła następujące poważne wady rozprawy:
  - cel pracy nie został osiągnięty. Dokonano przeglądu istniejących metod oceny ryzyka i w nieuzasadniony sposób określono ich adekwatność na poszczególnych etapach rozwoju przedsiębiorstwa i jego działalności innowacyjnej. Korzystając z wielokryterialnej metody hierarchicznej analizy problemów decyzyjnych wskazano jedynie różne źródła ryzyka w działalności innowacyjnej, ale nie wyjaśniono jak można ocenić stopień narażenia przedsiębiorstwa na wystąpienie różnego rodzaju ryzyk;
  - szeroki zakres pracy, mimo jej objętości, przyczynił się do dość powierzchownego podejścia do omawianych zagadnień. Żadne z nich nie zostało w sposób pogłębiony przeanalizowane. Odwołania do międzynarodowej literatury są nieliczne; bibliografia zawiera prawie wyłącznie artykuły z czasopism o małym zasięgu;
  - przeprowadzone badania empiryczne nie posiadają jasno zarysowanych hipotez badawczych i wydaje się nie szukać specyficznych zależności czy korelacji między zmiennymi;
  - wiarygodność zgromadzonych danych i, w konsekwencji, wyników pracy, jest niska. Autorka nie ujawniła sposobu doboru próby w badaniach ankietowych ani wyboru przedsiębiorstw analizowanych w studiach przypadków. Wiadomo jedynie, że ankiety zostały przeprowadzone za pośrednictwem internetu, ale nie ma dowodów na to, że zastosowano odpowiednie losowanie warstwowe. Próba jest zbyt mała (kilkudziesięciu respondentów) aby umożliwić sformułowanie wniosków dla całej populacji;
  - kwestionariusze badań nie zawierają metryczki oraz, ze względu na słabe zdefiniowanie używanych pojęć (bardzo ogólne kategorie ryzyka, niewyjaśnione respondentom "punkty" w etapach cyklu życia innowacyjnego projektu), istnieje duże prawdopodobieństwo, że popełniono błąd pomiaru, a dokładniej błąd rozbieżności informacji;
  - nie uzasadniono wyboru żadnej z metod. Nie przedstawiono spójnych wniosków wynikających z ich zastosowania. Brak odpowiedzi na pytanie, czy, w celu oceny ryzyka, należy szacować determinanty zakończenia innowacyjnego procesu sukcesem, czy też kierować się wagami przypisywanymi przez ekspertów do różnych kategorii ryzyka;
  - wyniki badań nie zostały zinterpretowane w świetle wcześniej omówionej literatury. Trudno określić jakie są właściwie ustalenia pracy;
  - większość z rozważanych kategorii ryzyka (np. "ryzyko związane z innowacją", "ryzyko związane z czasem", "ryzyko związane z informacją", "ryzyko związane z przestrzenią") jest na tyle ogólnych i niesprecyzowanych, że ich zastosowanie w przedsiębiorstwie do oceny skali ryzyka wydaje się niemożliwe.

W ocenie Komisji wyliczone powyżej wady części empirycznej rozprawy pani Tetiany Pliekhanowej nie pozwalają na jej nostryfikację, ponieważ praca, mimo pewnych zalet, nie spełnia wymogów sprecyzowanych w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z powyższym Komisja postanowiła o wyrażeniu negatywnej opinii w przedmiocie uznania stopnia doktora, nadanego pani Tetianie Pliekhanovej przez Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Semena Kuzniecia,

za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

W związku z brakiem dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący Rady zarządził głosowanie tajne w sprawie uznania stopnia doktora filozofii (specjalność: ekonomia), nadanego pani Tetianie Pliekhanovej w dniu 15 marca 2021 r. przez Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Semena Kuzniecia, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Wyniki głosowania:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy	Za	Przeciw	Wstrzymujące się
38	22	3	17	2

Rada podjęła uchwałę w sprawie odmowy uznania stopnia doktora filozofii (specjalność: ekonomia), nadanego pani Tetianie Pliekhanovej w dniu 15 marca 2021 r. przez Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Semena Kuzniecia, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

11. Wniosek w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Diany Shelenko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady.

Przewodniczący poinformował, że wniosek dotyczy uznania stopnia doktora nauk (doktora habilitowanego), nadanego pani Dianie Shelenko w dniu 14 maja 2020 r. przez Lwowski Narodowy Uniwersytet Rolniczy, za równoważny z polskim stopniem naukowym doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. W związku z powyższym, Przewodniczący zaproponował powołanie Komisji do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Diany Shelenko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady, w składzie: dr hab. Jan Fałkowski, prof. ucz. - przewodniczący; dr hab. Beata Łopaciuk-Gonczaryk, prof. ucz.; dr hab. Dominika Milczarek-Andrzejewska, prof. ucz.

Wobec braku dalszych głosów w tej sprawie, Przewodniczący zarządził głosowanie tajne w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Diany Shelenko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady.

Wyniki głosowania:

Imię i nazwisko	Upraw. do głos.	oddano głosów	głosów ważnych	głosów TAK	głosów NIE	głosów WSTRZ.
dr hab. Jan Fałkowski, prof. ucz. - przewodniczący	38	22	22	21	0	1
dr hab. Beata Łopaciuk-Gonczaryk, prof. ucz.	38	22	21	21	0	0
dr hab. Dominika Milczarek-Andrzejewska, prof. ucz.	38	22	22	22	0	0

Rada podjęła uchwałę w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia oceny formalnej i merytorycznej wniosku w sprawie nostryfikacji stopnia naukowego pani Diany Shelenko w celu sformułowania uzasadnionej opinii dla Rady.

12. Sprawy bieżące i wolne wnioski.

W związku z brakiem głosów w tym punkcie, Rada zakończyła posiedzenie.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny
Ekonomia i Finanse
dr hab. Ryszard Kokoszczyński, prof. ucz.

Protokolant: mgr Natalia Paradowska